UN SUBIECT DE ACTUALITATE:

ÎNEFICACITATEA

MOTIV DE ÎNGRIJORARE ÎN FOTBALUL EUROPEAN

În prezent, două probleme frămîntă în mod special fotbalul pe toate meridianele, dar mai ales pe bătrînul nostru continent, principala forță a soccerului pe plan mondial: 1. **redarea spectaculozității celui mai popular sport din lume** și 2. **mărirea eficacității atacanților**, unul din factorii care contribuie în mod efectiv la frumusețea unui meci de fotbal.

Preocuparea nu-i deloc neîntemeiată. În ultimii ani, evoluția tactică determinată pe de o parte de dorința unor echipe de a obține succese, mai ales pe plan internațional, iar pe de altă parte de un decalaj pronunțat între fruntașe — mai puține la număr — și restul plutonului — evident mai numeros —, a dus la un joc închis, cu accent exagerat pe defensivă, răpind întîlnirilor tocmai ceea ce atrage spectatorii în tribune — spectaculozitatea. În același timp, aceeași evoluție a influențat în rău eficacitatea. **Aglomerarea și suprainteresarea apărării tr-un mod care a început să îngrijoreze.**

Incotro merge eficacitatea? — iată ce sugerează acest reușit montaj al unui fotoreporter inspirat.

S-au căutat soluții tehnice și, în special, tactice pentru a echilibra lupta, eternă, dintre apărare și atac, pentru a readuce fotbalul la spectaculozitatea și eficacitatea care i-au asigurat sucesul și popularitatea printr-un joc mai ofensiv (una din principalele teme dezbătute la recentul curs de antrenori de la Newport-Anglia). Sînt cazuri în care s-au obținut rezultate pozitive, dar astfel de echipe sînt puține, insuficiente ca număr pentru a impune imediat o nouă evoluție în fotbal (**Ajax, Benfica, Leeds United, Bayern München**). O asemenea transformare cere timp și s-au scurs mulți ani, perioadă în care eficacitatea — tema acestor rînduri — s-a menținut la nivel scăzut și chiar foarte scăzut.

Am întocmit, în sprijinul discuției noastre, un tabel cu media de goluri înregistrată în ultimele cinci campionate din 27 de țări europene. Iată cum se prezintă situația:

TARA	1968/69	1969/70	1970/71	1971/72	1972/73	
Luxemburg (12)	3,45	3,65	3,66	3,39	3,76	(+)
Danemarca (12)	3,00	3,61	3,01	3,87	3,54	(—)
R.F. Germania (18)	2,85	3,10	3,02	3,28	3,41	(+)
R.D. Germană (14)	2,50	2,50	2,79	2,62	3,06	(+)
Finlanda (12)	—	—	2,86	2,95	3,06	(+)
Scoția (18)	3,12	3,08	2,90	3,10	3,04	(—)
Suedia (12)	3,00	2,76	2,70	2,51	3,04	(+)
Irlanda (14)	3,55	3,07	2,91	3,31	2,97	(—)
Portugalia (16)	2,54	2,86	2,34	2,67	2,87	(+)
Elveția (14)	3,36	3,17	3,26	3,01	2,80	(—)
Austria (16)	3,28	2,87	3,16	2,70	2,70	(—)
Bulgaria (18)	—	2,77	2,88	2,84	2,79	(—)
Olanda (13)	2,60	2,67	2,64	2,65	2,78	(+)
Ungaria (16)	2,87	2,77	2,73	2,77	2,78	(+)
Franța (20)	2,66	3,14	2,89	2,86	2,76	(—)
Anglia (22)	2,62	2,62	2,37	2,51	2,50	(—)
Iugoslavia (18)	2,53	2,42	2,56	2,36	2,43	(+)
Cehoslovacia (16)	2,58	2,22	2,40	2,66	2,40	(—)
România (16)	2,60	2,71	2,49	2,37	2,44	(+)
Belgia (16)	2,75	2,78	2,54	2,38	2,39	(+)
U.R.S.S. (16)	2,28	2,02	2,11	2,19	2,35	(+)
Grecia (18)	2,64	2,28	2,25	2,34	2,31	(—)
Norvegia (12)	—	2,80	2,33	2,80	2,31	(—)
Spania (18)	2,33	2,36	2,26	1,40	2,13	(+)
Polonia (14)	2,25	2,09	2,17	2,20	2,04	(—)
Italia (16)	2,07	1,93	2,10	2,01	1,87	(—)
Turcia (16)	1,96	1,66	1,85	1,93	1,87	(—)

În paranteze, în dreptul echipelor: numărul de participante la campionatul pe anul 1972/73. Pe ultima coloană, în paranteze: plus sau minus, după cum s-a înregistrat o creștere sau o micșorare a mediei de goluri marcate în 1972/73, față de 1971/72.

Cum se vede, doar în șapte țări s-a atins sau depășit media — acceptabilă — de trei goluri pe campionat.

O altă constatare: în ultima ediție a campionatului, în 13 țări au fost consemnate creșteri ale mediei, ceea ce ar putea fi considerat drept efecte ale noii orientări tactice; dar în alte 13 țări s-au produs scăderi. Doar în Austria media a rămas neschimbată în ultimele două campionate. Adăugînd faptul că chiar în țările unde ultimul campionat a fost mai productiv în goluri, totuși din 1968/69 au fost multe oscilații, în plus, sau în minus, rezultă că **trecerea la un joc mai eficace, mai curajos în ofensivă, nu-i încă suficient de cristalizată.** În multe țări continuă rămășițele vechii maniere, defensive, de joc și ca urmare media se menține la cote foarte mici (**Grecia, Norvegia, Spania, Polonia, Italia, Turcia**)

Chiar campionatul nostru înregistrează scăderi din 1968/69 și pînă astăzi, chiar dacă media campionatului recent încheiat este mai mare decît cea din penultima ediție a Diviziei A.

Eficacitatea redusă este prezentă și în două din cupele europene, cum rezultă dintr-un alt tabel:

EDIȚIA	CUPA CAMPIONILOR			CUPA CUPELOR		
	J	G	M	J	G	M
1955/56	29	127	4,38	—	—	—
1956/57	44	170	3,86	—	—	—
1957/58	48	189	3,94	—	—	—
1958/59	55	199	3,62	—	—	—
1959/60	52	218	4,19	—	—	—
1960/61	51	166	3,26	18	60	3,33
1961/62	55	221	4,02	44	174	3,95
1962/63	59	214	3,63	48	169	3,52
1963/64	61	212	3,47	62	202	3,26
1964/65	62	215	3,47	61	163	2,67
1965/66	58	224	3,86	59	188	3,19
1966/67	65	211	3,25	61	170	2,79
1967/68	60	162	2,70	64	200	3,13
1968/69	52	176	3,38	51	157	3,08
1969/70	63	202	3,21	64	179	2,80
1970/71	63	210	3,33	67	203	3,03
1971/72	63	175	2,77	65	186	2,86
1972/73	57	160	2,80	61	174	3,03

De aici rezultă, e drept, medii mai mari decît în campionatele naționale, dar, totuși, și scăderea mediei atît în Cupa campionilor europeni, cît și în Cupa cupelor. Ea este evidentă — detaliind — chiar și la echipele care în campionat au reușit golaveraje mari (**Ajax, Benfica, Bayern, T.S.K.A. Sofia**). O atestă însuși faptul că multe jocuri s-au încheiat la scorul minim de 1—0 (chiar și cele două finale, **Milan — Leeds** și **Ajax — Juventus**) și 2—1 sau 0—0, cum s-a întîmplat în sferturi și semifinale.

Firește că acest fenomen negativ își găsește o explicație în miza deosebit de mare a partidelor, în goana după performanță cu sacrificarea spectacolului sportiv.

Se fac eforturi, din partea tehnicienilor, pentru îmbunătățirea eficacității, dar tot atît de evident este și faptul că aceste eforturi nu au dus la rezultate concrete decît în mod sporadic. Totul depinde de o schimbare în orientarea de joc, dar și de o modificare în mentalitatea unor conducători și tehnicieni, realitate valabilă și pentru fotbalul nostru.

Competițiile de performanță trebuie privite ca atare, ca mijloc de obținere a calității. Trebuie mai mult curaj în revenirea la jocul ofensiv.

Petre GAȚU

HAITI

TOTUL PENTRU CALIFICAREA LA WELTMEISTERSCHAFT

Cu toate că nu a realizat nici o performanță deosebită la ediția de pînă acum ale campionatului mondial, reprezentativa statului **Haiti**, această minusculă... jumătate de insulă aflată în bazinul Mării Caraibilor, dorește să-și facă o intrare cît mai frumoasă în elita celor 16 reprezentative ce vor fi prezente anul viitor la startul turneului final din R. F. Germania. Și, pentru aceasta, Haiti încearcă să cîștige

Ettore Trevisan

timpul pierdut, încearcă să facă pași cît mai mari atît pentru pregătirea echipei sale reprezentative, cît și pentru organizarea turneului preliminar de la Port-au-Prince, capitala țării.

Pentru că va exista și acest turneu preliminar, cu toate că foarte multe din țările calificate s-au declarat împotriva organizării lui în Haiti. Este vorba de federațiile din Mexic, Guatemala și Honduras care s-au abținut de la votul ce a avut loc la San José, în Costa Rica. Celelalte trei federații calificate, Antilele Olandeze, Trinidad-Tobago și, bineînțeles, Haiti, au fost însă de acord cu disputarea meciurilor în această din urmă țară. Lupta va fi grea pentru că, din cele șase echipe, doar prima clasată va fi prezentă la întrecerea pentru titlul mondial. Principala acuzație adusă țării organizatoare a turneului a fost aceea că în Haiti lipsesc instalațiile sportive necesare pentru disputarea în bune condițiuni a unui turneu de asemenea proporții. Cea mai înverșunată a fost delegația mexicană, care avea ca suport excelenta utilare a stadioanelor din țara aztecilor.

Primind investitura, a doua zi în Haiti au și început lucrările de mărire a tribunelor și de refacere a terenului de joc de la stadionul „Sylvio Cator" din Port-au-Prince. La inaugurare, 25 000 de spectatori vor putea asista la partidele disputate aci, iar instalația de nocturnă se spune că va fi cea mai bună din întreaga regiune a bazinului Mării Caraibilor.

Dar nu numai pregătirile de acest fel se desfășoară în clipa de față, cu o ardoare deosebită, în Haiti. Reprezentativa țării, calificată în dauna celei a insulei Porto Rico cu două victorii la scor (7—0 și 5—1), dorește, cum am spus, să fie prezentă anul viitor în R. F. Germania. Și, pentru aceasta, a fost angajat un antrenor italian, **Ettore Trevisan**. El se va ocupa nu numai de pregătirile 11-lui național, sau de buna organizare a stagiului de antrenament, ci și de desfășurarea în condiții cît mai propice a campionatului național disputat de 16 echipe împărțite în două serii.

Ettore Trevisan nu este un nume necunoscut. Pe lîngă faptul că a fost premiat în 1966/67 la cursul de antrenori ținut la Coverciano de federația italiană, a fost jucător la Triestina, Pordenone, Sassari și Belluno. **Trevisan** a antrenat, printre altele, pe Ethnikos Atena, iar anul trecut a fost conducătorul tehnic al formației corsicane Bastia din Ajaccio, încheind campionatul pe 1971/72 al Franței pe un loc foarte bun. Acesta este tehnicianul angajat de federația din Haiti. El a primit, cum se spune, „mînă liberă" pentru a face orice crede de cuviință în vederea cîștigării turneului preliminar (ceea ce ar constitui o surpriză de proporții în fotbalul mondial) și a unei comportări cît mai bune în ediția jubiliară, a 10-a, a campionatului mondial.

UN TRANSFER — UN SCANDAL

„Războiul" stîrnit în R.F. Germania de plecarea cunoscutului **Netzer** de la Borussia Mönchengladbach la Real Madrid, mai ales acum, în anul premergător Weltmeisterschaft-ului, nu s-a stins nicidecum; mai mult, pe zi ce trece, discuțiile sînt tot mai aprinse, în coloanele ziarelor fiind criticate atît clubul din care a făcut parte, și care atît de ușor i-a dat transferul, cît și federația care se dezinteresează de jucătorii săi cei mai valoroși...

Că **Netzer** este o valoare fotbalistică, e neîndoios. Ultima sa reușită, o probează. Se juca finala de anul acesta a cupei R.F. Germania între Borussia Mönchengladbach, și F.C. Köln. După 90 de minute de joc, 1—1. Prelungiri. În min. 91, Netzer e introdus în teren; în min. 93, după o execuție de mare spectacol, marchează golul victoriei, golul care a adus pe Borussia în Cupa cupelor! Acesta este **Netzer** (28 de ani), jucătorul care poartă ghete de fotbal cu nr. 47, jucătorul care — avînd în **Overath** un contracandidat foarte serios — nu a fost prezent în echipa țării sale decît după El Mundial. Poate, însă, și datorită caracterului său puțin sociabil.

Dar **Netzer** are acum un loc bine conturat în reprezentativa R F. Germania și, tocmai de aceea, după ce plecarea sa la Real a devenit o certitudine, **Helmut Schön**, împreună cu **Hermann Neuberger**, vicepreședinte al Federației vest-germane și, în același timp, președintele comitetului de organizare a viitorului turneu final, a și plecat la Madrid pentru a trata cu conducătorii Realului folosirea „vikingului" în reprezentativa R.F.G. După discuții îndelungate, care la un moment dat păreau fără sorți de izbîndă, s-a ajuns la un compromis: **Schön** îl va putea folosi pe **Netzer** în meciurile amicale cu U.R.S.S. (5 septembrie), Franța (13 octombrie), Spania (24 noiembrie 1973 și 23 februarie 1974) și Ungaria (20 aprilie 1974)! Adică cinci partide din cele 10 aflate în programul lui **Schön** pentru C.M. 1974.

Știrea a nemulțumit și mai mult. Pe birourile ziarelor (nu numai ale celor de sport) scrisorile în care se protestează contra plecării lui **Netzer** se adună, zilnic, cu miile. Au intrat în joc și alte „forțe" care, sub masca apărării acestui „bun național", încearcă, de fapt, racolarea jucătorului la alte echipe. De pildă, **Wilhelm Neudecker**, președintele lui Bayern München, încearcă imposibilul pentru a rezilia contractul dintre **Netzer** și Real și a-l înlocui cu unul între **Netzer** și... Bayern! Și președintele clubului Hertha, din Berlinul Occidental, **Willi Maurer**, încearcă să-l atragă de partea sa (a se citi: în rîndurile clubului său) pe cunoscutul internațional.

Lupii fotbalului, în luptă pentru acest „os" aurit care este **Netzer**...

ÎN CAMPIONATUL DE TINERET-REZERVE AL U.R.S.S.

Paralel cu meciurile primei divizii, deosebit de disputate și de urmărite de public sînt, în Uniunea Sovietică, și partidele din cadrul campionatului de tineret-rezerve. Asta cu atît mai mult cu cît în echipele care se întrec joacă de multe ori fotbaliști dintre cei mai cunoscuți, chiar internaționali. De pildă, la T.S.K.A. Moscova, a apărut nu de mult, cunoscutul **Kopeikin**; din 11-le lui Torpedo Moscova a făcut parte etape la rînd, un alt internațional, **Șustikov**; **Hrucenkov** joacă la Zenit Leningrad, **Andreev** la Spartak Moscova etc.

A FI DE CINCI ORI CAMPION

Salvadore, căpitanul formației Juventus Torino, împreună cu fundașul **Burgnich** de la Internazionale Milano sînt singurii jucători italieni în activitate care au cucerit cel mai mare număr de titluri naționale: cîte cinci. **Salvadore** a luat două titluri cu A.C. Milan (1959, 1962), și trei cu Juventus (1967, 1972, 1973); **Burgnich** are un titlu sub culorile lui Juventus (1961) și patru cu Inter (1963, 1965, 1966, 1971).

Ceilalți jucători care se pot mîndri cu performanțe apropiate sînt **Corso, Facchetti, Mazzola** (patru titluri), **Altafini, Bedin, Suarez, Domenghini, Gori** (două titluri). Dar „regele" tuturor este vechiul **Giovanni Ferraris** care numără opt titluri în palmaresul său. Trei alți jucători din trecut numără în palmaresul lor cîte șase titluri: **Rosato, Ferraris II, Gabetto.**

AMÎNARE PENTRU 25 SEPTEMBRIE

După cum s-a anunțat la timpul potrivit, la 31 iulie, la Lisabona, urma să se dispute un meci în onoarea lui **Eusebio**, care împlinește la această dată 12 ani de cînd joacă la Benfica. Au fost invitați cîțiva dintre cei mai buni fotbaliști de pe continent (printre alții **Keiser, Müller, Altafini, Johnstone, Pirri**) dar și de peste ocean (**Pele, Jairzinho, Rivelino**).

Partida a fost însă amînată tocmai la 25 septembrie, pentru că mulți dintre cei invitați au răspuns favorabil, dar... pentru o dată mai tîrzie.